

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

LXIV. Sacerdotes Missam celebrantes non teneri Sacram Eucharistiam
omnibus petentibus infra ipsam actionem ministrare. 13. Novembris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

Causa præsentis Indul.

In reliquis conceditur ut, audita Missa, operibus servilibus vacari possit.

Corporis Christi, S. Johannis Baptiste, Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, Sancti Jacobi, & Commemorationis omnium Sanctorum, præterea quinque dicatis Beata Virgini Mariae Immaculate, scilicet Purificationis, Annuntiationis, Assumptionis, Nativitatis, & Conceptionis, necnon Sancti Patroni, aut Tutelariorum cujuslibet loci pro hominibus ejusdem loci dumtaxat, in quibus integra maneat præcepti obligatio; in reliquis diebus Festis, sive per hanc Sanctam Sedem præceptis, sive per Synodales ejusdem Diocesis Constitutiones, sive quacumque alia de causa, etiam ex causa Voti per Majores suos facti, quod quoad hanc partem etiam auctoritate nostra Apostolica per Te commutari volumus, præceptis, audita Missa, laboriosis suorum artium exercitationibus, servilibusque operibus, sine ullo profus conscientie scrupulo vacare possint, auctoritate nostra Apostolica concedas, indulgeas, & permittas, ac statuas, præcipias, & mandes.

Clausula.

§. 3. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Provinciæ, & Diocesis præfatarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, caterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 1. Sept. 1742.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Septembris MDCCXLII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

D. Card. Passioneus.

Eodem mense Septembris 1742.

Simile Indultum concessum fuit pro nonnullis Universitatibus Diocesis Pampilonensis. Item pro Universitatibus, & hominibus Diocesis Paccensis.

Mense Septembris 1743.

Simile pro hominibus Civitatis, & Diocesis Septensis.

Mense Septembris 1744.

Simile pro Diocesi Hispalensis. Pro Diocesi Mindoniensis. Pro Diocesi Malacitana.

Mense Majo 1745.

Simile pro Oppido de Olivares nullius Diocesis Provinciae Hispalensis. Et pro Civitate, & Diocesi Vallisoletana.

LXIII.

Ordinationes omnium Clericorum, & Sacerdotum Ritus Græco-Rutheni a Serviano schismate ad Ecclesiam sinum redeuntium Episcopo Auxerensi delegantur.

Venerabili Fratri, Matthæo Episcopo Auxeren.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Prozium.

ESUBLIMI Sedis Apostolicæ specula circumspicientes Dominicum Gregem, a Pastorum Principe tenuitati præcipue nostræ commendatum, ea providere curamus, quæ in unaquaque ejus parte, ad salutem, conservandamque spirituales vitam conferre possint.

§. 1. Quod cum propositum sit Nobis, & modo intelligamus, opportunum esse, ut, qui in Dalmatia Diocesis a Serviano Schismate ad verum Christi Ovile redierunt, aut redituri sunt, Sacerdotes, & Ecclesiastica Hierarchia reliquos habeant a Catholico Episcopo consecratos Græco ipsorum Rutheno Ritu; quocirca, ut quotquot inter suæ Gentis Catholicos Clericali Militia dare nomen cupiunt, a Schismatico Antistite initiarentur, hanc abrupte absurdam nimis, & Sacris Canonibus veritam consuetudinem constituimus; adacti metu, ne, non penitus discissa cum morbo Pseudo-Episcopi societate, occultè venenum hauriant; in ceteras Oves dispergendum, nec bona deinceps utantur valetudine.

§. 2. Huic ut occurramus periculo, utque frequentissima illorum Parœciæ a Parochis profus Romanæ Catholicæ Ecclesiæ conjunctis administrantur, optimum visum est, dare alicui Latino Catholico Episcopo, qui eam linguam, & cœremonias calleat, facultatem cooptandi in Ecclesiasticos Ordines eodem Græco-Rutheno Ritu, non solum in propria, sed etiam in alienis Diocesisbus Dalmatiæ, Veneto Imperio subjectis, habito primum consensu ab Ordinariis, quotquot, Dimissorialibus a proprio Antistite acceptis, ejus Populi Parœcias, aliaque Sacra Ministeria curare debent: Quo tempore, atque occasione ipsi Latino Episcopo Pontificalia consimili Græco-Rutheno more exercere liceat. Hanc modo facultatem tantumque munus agendum tribuimus Fraternitati Tuæ, quam scimus literarii Illyrici sermonis, ab ea Natione ad Sacras Functiones adhibiti, peritam esse; pollere simul non mediocri prudentia, ac Religione; unde sperandum sit, eos, quibus manus impositurus, benè ac sollicitè officio suo defuncturos esse. Id autem ut feliciter pergas, Apostolicam Benedictionem Tibi, Venerabilis Frater, peramanter impertimur.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diocesis, sub Annulo Piscatoris, die 4. Octobris 1742. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

J. Vincentius Lucchesinius.

Sacerdotes Missam celebrantes non teneri Sacram Eucharistiam omnibus petentibus infra ipsam actionem ministrare.

Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis Italia.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CERTIORES effecti, pullulare in nonnullis Italia Diocesisbus controversiam de obligatione, qua Sacerdotes Missas celebrantes adstringantur Eucharistiam ministrare intra eandem fidelibus iis, qui ad ipsam accipiendam paratos se exhibent, ac petunt Sacrificii, cui adsunt, participes fieri; Nostro proinde animo reputavimus, gliscenti malo Apostolicæ hujus paginæ documento obviam ire, ne ulterius, haud absque fidelium eorumdem scandalo, progrediantur. Itaque, Venerabiles Fratres, sermonem Nostrium ad Vos convertimus, ut ipsi quoque Pastoralis hac in re Officii partes minime negligatis.

§. 1. Ac primò quidem dicendum Nobis occurrit, nemini ex fidelibus in mentem venire posse, Missas privatas, in quibus Sacerdos solus sacram sumit Eucharistiam, propterea veri, perfecti, & integri Sacrificii incruenti a Christo Domino instituti rationem amittere, ideoque

Facultas ordinandi Græco Rutheno ritu omnes per Dalmatiam Clericos, & Sacerdotes serv. servandis.

Episcopo Auxerensi conceditur.

Data die 4. Oct. 1742.

LXIV.

Status controversiæ.

Missæ, in quibus solus Sacerdos communicat, improbari nequeunt; ex Conc. Trid.

illicitas esse existimandas. Nec enim ignorant fideles, aut saltem faciliè edoceri possunt, Sacrosanctum Tridentinum Concilium, in nixum doctrinæ, quam perpetua Ecclesiæ Traditio servavit, huic adversantem novam falsamque Lutheri sententiam damnasse sess. 22. cap. 6. & can. 8. : Si quis dixerit, Missas, in quibus solus Sacerdos sacramentaliter communicat, illicitas esse, ideoque abrogandas : anathema sit.

Ejusdem Concilii, & Pontificis votum pro frequenti fidelium communione ad cuiuslibet Missæ celebrationem.

§. 2. Nihilominus, quandoquidem vetus Ecclesiæ praxis, & disciplina, juxta quam fideles Missis adstantes participare passim atque in publicis conventibus solebant Sacrosanctum Sacrificium, institutioni, & exemplo Christi Domini omnimodè convenit, verba ejusdem Concilii eo ipso spiritu, quo ab eodem prolata sunt, iteramus : Optaret quidem sacrosancta Synodus, ut in singulis Missis fideles adstantes, non solum spirituali affectu, sed sacramentali etiam Eucharistiæ perceptione communicarent, quò ad eos sanctissimi hujus Sacrificii fructus uberius proveniret. Utinam autem eo ipso Christianæ pietatis fervore, quo primorum sæculorum fideles exardebant, nostrorum quoque temporum homines inflammati, avidè ad publicam sacram Mensam advolare, sanctorumque Mysteriorum solemnitati non adefse tantum, sed religiosè eorumdem participationem exoptare conspicerentur. Nulla certè res est, qua utilius Episcopi, Parochi, Confessarii studium suum omne impendere valeant, quam in excitandis fidelibus ad eam mentis puritatem sectandam, unde digni reddantur frequentem ad sacram Mensam accessum, & non spirituali tantum, sed Sacramentali etiam participatione illa Sacrificii, quod a Sacerdote, tamquam publico Ecclesiæ Ministro, non pro se tantum, sed pro ipsis, & ipsorum nomine offertur.

Laudantur mos participandi de Sacrificio Missæ.

§. 3. Et quamvis de eodem Sacrificio participent, præter eos, quibus a Sacerdote celebrante tribuitur in ipsa Missa portio Victimæ a se oblata, ii etiam, quibus Sacerdos Eucharistiam reservari solitam ministrat; non tamen idcirco, aut vetuit unquam Ecclesiæ, aut modò verat, satisfieri ab ipso Sacerdote pietati, & justæ eorum petitioni, qui Missæ adstantes, ad consortium admitti postulant ejusdem Sacrificii, quod & ipsi pariter offerunt eâ ratione, quæ ipsos decere potest : immo probat atque cupit, ne id omittatur, eosque Sacerdotes increparet, quorum culpâ, & negligentia fidelibus participatio illa denegaretur.

Ad animarum tamen Pastores pertinet, oportunitatem temporum, & locorum, pro communione fidelium, statuerent.

§. 4. At quoniam in Ecclesiâ Christiana opus est cuncta ordinatè, & congruenter disponi; Pastores vigilantiam & curam suam conferent, ut ex una parte fidelium pietas minimè fraudetur eo accessu, eâque participatione; ex alia verò ita utrumque fortiarit, quin ulla in laudabilibus aliis institutis oriatur perturbatio, unde facilè confusio etiam, & scandalum oriretur. Quare Pastores monere debent eosdem fideles, ut participes esse cupientes sacræ Mensæ; (quod maximopere probandum diximus) studeant tempus, locum, & circumstantias nancisci, quibus & ipsi iustorum votorum suorum compotes evadant, nec instituta illa pietatis impediunt. Hisque Pastorum suorum monitis fideles se se dociles præbentes, cavebunt, ne sibi injuriam factam querantur; si quandoque pro tempore, loco, & personis, Episcopus minimè opportunè censuerit, a Sacerdote celebrante Eucharistiam distribui iis, qui adstant; quibus scilicet eo ipso tempore facilis, & obvia suppetit ratio ad eandem Mensam accedendi, pluribus aliis locis cuiusvis instructam.

Hodierna disciplina facillimam præstat SS. Eucharistiæ participationem.

§. 5. Haud agre Episcopi, & Parochi id fidelibus persuadent, quoties ipsis significent, ex Ecclesiæ disciplina, qua modò viget, non quidem difficiliorè, sed faciliorem evasisse iisdem participationem, quam optant. Siqui-

dem veteri more in singulis Ecclesiis passim unica Missa celebrabatur, cui fideles adstantes, indeque participabant; quin a solis propriis Pastoribus, quemadmodum reliqua Sacramenta, ita etiam Eucharistiam licitè accipere valebant: hisce verò temporibus, ex Sacerdotum celebrantium, ex locorum, Altariumque, quibus ea celebratio publicè peragitur, multiplicitate, patet cuiuslibet faciliè probabilis sacræ Mensæ, & ad sacrum Convivium admisso. Sin autem iidem fideles ita moniti, importunè insisterent pro recipienda Eucharistia in iis temporibus, loci, & personarum circumstantiis, quas excipiendas censuisset Episcopus, Ritualis Romani auctoritate etiam fretus; hæc illorum petitio, utpotè nec iusta, nec rationabilis, contumacem, ac refractarium animum demonstraret, cupidumque perturbationis, ac proinde minimè compositum Eucharistiæ qua par est pietate percipiendæ.

Cui, qui se aptare renuit, male se dispositum esse indicat.

§. 6. Dum Pastores erga fideles ita se gerent, dumque fideles Pastorum dictis pronas ita aures accommodabunt, oriatur absque ulla dubietate pax illa perfectæ, atque concordia, qua capita invicem, & membra magnopere colligari decet; desinentque importunè illæ controversiæ, quæ eò tandem tendunt, ut turbas gignant, ac scandalum, verique animarum fructus, quo nihil Pastori carius esse debet, perniciem. Verbis itaque Apostoli Pauli ad Corinthios utimur: *Obsecro Vos, Fratres, per nomen Domini Nostri Jesu Christi, ut id ipsum dicatis omnes, & non sint in Vobis scissmata; sicut autem perfecti in eodem sensu, & in eadem sententia. Quæ quidem dum Vobis, Venerabiles Fratres, per hæc Apostolica scripta nota esse volumus, in felicitatis auspiciis, & Paternæ dilectionis pignus, Apostolicam benedictionem impertimur.*

A dhortatio ad animorum concordiam.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorè die xiiii. Novembris MDCCLII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. die 13. Nov. 1742.

Leges observandæ in concedendis locacionibus bonorum Cameræ Apostolica.

LXV.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Motu proprio &c.

ESSENDO ben gravi le controversie, che con pregiudizio non meno del pubblico, che del privato Interesse, accadono spesso volte nelle deliberazioni degli Appalti de' nostri Beni Camerali, a cagione delle competenze, che insorgono tra gli Oblatori; Crediamo esser parte della nostra suprema vigilanza, e di quel molto desiderio, che abbiamo sempre coltivato, di togliere, per quanto possibile sia, ogni semenza di litigio, il porgere alle medesime un convenevole provvedimento, colla norma fissa, ed invariabile delle seguenti leggi, e determinazioni.

Providentia Pontificis in tollendis controversiis.

I. Che negli Appalti Camerali, un' anno almeno prima, che termini ciaschedun' Appalto, si debbano invitare per mezzo de' soliti Editti coloro, che vogliono attendervi, a dare ciascheduno per un tal giorno determinato l'Offerta sua chiusa, e sigillata.

Subet 1. Edicta pro oblacionibus deferendis ante annum proponi.

II. Che venuto il giorno prefisso negli Editti, debbano aprirsi le Offerte in piena Congregazione Camerale, e debba deliberarsi l'Appalto, prout de Jure, al maggiore, e miglior Oblatore, salvo però sempre alla medesima Congregazione l'arbitrio di prorogare con altri nuovi Editti il termine da offerire, quando creda, che niuna delle Offerte, che saranno state date, sia giusta, e ragionevole, relativamente allo stato allora presente dell' Appalto.

2. Oblacionibus statuta die apertis, locacionem deliberari favore melioris, & potioris Oblatoris, salvo arbitrio prorogandi tempus.

III. Fatta come sopra la deliberazione dell' Appalto in favore del maggiore, e migliore Oblatore, e quella di poi approvata da Noi, e da' Sommi Pontefici pro tempore nostri Successori, debba soprassederfi

3. Licere cuiuslibet intra 20. dies oblacionem augere ad vicissimam & ultra.

derfi